A°. 1855. N°. 301.

DINGSDAG 18 DECEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

UTRECHT 18 December.

Gelijk men onder Parijs zal zien, uit een paar artikels van den *Constitutionnel* en het *J. des Débats* is er werkelijk niet alleen sprake, maar mag men het als vrij zeker beschouwen, dat Oostenrijk het met de Westmagten omtrent de 3de vredesvoorwaarde eens is geworden. Sinds de afbreking der onderhandelingen in het voorjaar, waren de Decemberverbondenen het geenzins eens, thans is de eenstemmigheid hersteld.

Zal die eenstemmigheid echter tot den vrede leiden? Eergisteren moet de Oostenrijksche gezant naar Petersburg zijn vertrokken met het ultimatum. Binnen 3 à 4 weken zal men dus het antwoord op die vraag kunnen wachten.

Dat inmiddels de hoop op den vrede weder verminderd is, is buiten twijfel. De Engelsche *Observer* beweerde wel, dat alle vredesgeruchten ongegrond waren, maar mag men dit overdreven rekenen, zeker is het, dat men hoe langer hoe minder durft rekenen op de welwillendheid van Rusland en dat het dus ongeraden schijnt te veel hoop te koesteren op de pogingen, die door Oostenrijk zullen worden aangewend, om den Czaar er toe te brengen het beginsel van neutralisatie der Zwarte zee aan te nemen. Wat meer is, men zegt, dat de Czaar bij het zien der puinhoopen van Sebastopol heeft verklaard, dat hij den vrede thans onmogelijk achtte, en moge dit ook al niet geheel juist zijn, de gemoedsstemming van alle Russ. krijgsgevangenen toont het aan, dat zij er van verzekerd zijn, dat het Russ. volk na zulk eene vernedering den vrede niet mag aannemen. — Men zou dus mogen vreezen, dat de inneming van Kars zelfs geene genoegzame voldoening zal schijnen voor het militair eergevoel van Rusland.

Wat echter het gevolg er van zal zijn, als Rusland de nieuwe voorstellen niet aanneemt, is nog niet na te gaan. Oostenrijk zegt men, zal zijn gezant uit Petersburg terugroepen. Men mag het er echter wel voor houden, dat Oostenrijk niet veel verder zal gaan en dat dus in het aanstaande voorjaar de toestand niet veel anders zal wezen, dan thans; alleen is men er van overtuigd, dat het Verbonden leger in de Krim alsdan nog een zwaar werk zal hebben te verrigten, om er geheel meester van te worden, en dat in de Oostzee de operatien op ruimeren schaal zullen worden geopend. Oostenrijk zal wel niet verder gaan dan zijn gezant terug te roepen, ofschoon ook heden nog wordt beweerd, dat het slechts ontwapend heeft, om in de lente des te beter op nieuw te kunnen wapenen!

Uit Luxemburg wordt gemeld, dat het geschil met Rome zal worden bijgelegd door het vaststellen van een konkordaat, mits de Kamer aan den uitgewezen bisschop *Laurent* eene jaarwedde toekent van ƒ 5000.

Uit Indië heeft men berigt, dat de Persen Herat hebben ingenomen. Men verwachtte echter niet, dat de Emir van Kaboul dat verlies van eene zijner vestingen rustig zou aanzien.

— De Koning heeft benoemd tot rentmeester van Z. Ms. partikuliere domeinen, kantoor Schiedam, den heer *C. D. Tielenius Kruijthoff*, in stede van den heer *G. ten Sande*, eervol ontslagen.

— Z. M. heeft benoemd tot kommissaris van politie te Amsterdam mr. *B. L. R. Termaat*, thans eersten kommissaris van politie te Arnhem.

Z. M. heeft benoemd tot regter in de arr. regtb. te Rotterdam mr. *J. Pols*, adv. te 's Gravenhage.

— De heer *K. A. Meussen*, nieuw benoemd regter in de arrondissements-regtbank van Breda, heeft zijn ontslag ingediend als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

— Ged. Staten van Friesland hebben het besluit van den gemeenteraad te Leeuwarden, betreffende den aankoop van huizen tot het daarstellen eener beurs, *niet* goedgekeurd, omdat de prijzen te hoog waren gesteld en eene onteigeningswet een beter middel aan de hand gaf, om tot een goed einde te geraken.

— Wij vernemen, dat onze waardige stadgenoot Ds. *M. A. van der Bank*, van de Fransche gemeente, zijn emeritaat heeft aangevraagd en bekomen.

— Naar men verneemt, heeft de heer *A. M. Montijn*, onlangs op zijn verzoek door den raad, tegen 1 Januarij e. k. als sekretaris der gemeente Oudewater, onder nadere goedkeuring des Konings ontslagen, aan Z. M. mede ontslag verzocht uit zijne betrekking van burgemeester aldaar, in te gaan op gelijk tijdstip.

— Den 15. dezer zijn te Leiden tot doktoren in de letteren bevorderd de heeren *H. van Herwerden*, geb. te Beesterzwaag, en *T. Halbertsma Jz.*, geb. te Deventer, beiden na openlijke verdediging; de eerste van eene Diss. Litt. *continens Observationes Criticas in fragmenta Comicorum Graecorum* en de laatstgenoemde van een Spec. Litt. *continens Priorem partem prosopographiae Aristophaneae.*

En den 17. tot doktoren in de regten, de heeren *J. C. du Pin*, geboren te Leiden, na verdediging van eene diss. jurid. inaug. *continens Comparationem loci de legatis, juris hodierni cum specimine cod. civ. anni* 1820 *et codice grudovico anni* 1809; en *R. van Harencarspel*, geboren te Nijmegen, met theses; beide promotiën waren privaat.

— Te Coblenz en te Keulen zijn, wegens het geringe drijfijs, de schipbruggen over de rivier weder gelegd.

— Uit de geregtelijke statistiek des rijks over 1854 blijkt: 1. wat de burgerlijke strafvordering betreft: dat in dat jaar bij den Hoogen Raad zijn afgedaan 237 zaken; zijnde er eene vermindering in die zaken van 52, en wel doordien 46 eischen in kassatie minder zijn aangebragt dan in 1853. In kriminele zaken werden van de 237 regterlijke uitspraken 101 vernietigd; ten opzigte van 126 werd de eisch tot kassatie verworpen. Het getal behandelde verzoeken om gratie bedroeg 520, zijnde juist hetzelfde getal als in 1853.

Ter zake van misdaad werden door de elf hoven in raadkamer naar de openbare teregtzitting verwezen: 1239 beschuldigden, tegen welke werden opgemaakt 878 akten van beschuldiging. Het getal misdaden en beschuldigden nam in 1854 dus niet toe, gelijk in 1853, maar daalde eenigermate. In 1853 waren het toch 1250, in 1852 1209, in 1851 1307.

Van de 1239 beschuldigden in 1854 waren 993 van het mannelijk en 246 van het vrouwelijk geslacht, hadden 1181 den ouderdom van 16 jaren of meer bereikt, waren slechts 58 beneden dien leeftijd. Er werden dertien doodvonnissen uitgesproken. De tuchthuis-straf van 10—5 jaren werd ook in 1854 het meest toegepast; met korrektionele straffen werden gestraft 959.

Bij de arr. regtbanken werden behandeld 12,876 zaken, waarin 16423 beklaagden, welke beide getalen eenigzins hooger dan in het jaar te voren zijn, te weten 394 zaken en 920 beklaagden. Vergeleken met 1853 is er vermindering ten aanzien der misdrijven tegen de algemeene zaak, geringe vermeerdering ten aanzien van die tegen de personen, met onbelangrijke vermeerdering eindelijk met opzigt tot die tegen de eigendommen.

Bij de kantonregters stonden in 15,490 zaken teregt 17811 beklaagden, waarvan 10492 veroordeeld werden. Ook in 1854 was het getal beklaagden en zaken bij de kantongeregten klimmende. Er kwamen dit jaar van de onderscheidene krijgsraden, zoo te land als ter zee, bij het Hoog Mil. Geregtshof ter aprobatie of in hooger beroep 373 zaken in behandeling en 2 in den eersten aanleg, dus te zamen 375. In 1853 was dit getal 366.

Bij de gezamenlijke krijgsraden werden in 1854 aangebragt 382 zaken, zijnde 29 meer dan in het jaar te voren.

2. Wat de bedeeling des regts in burgerlijke zaken aangaat, gedurende de jongste acht jaren werden 453 eischen in kassatie en burgerlijke zaken aangebragt of gemiddeld 56 à 57 per jaar.

In 1854 werden 17 van de 54 uitspraken gekasseerd, 38 eischen werden verworpen, van de 38 arresten der provinciale hoven zijn er 10 vernietigd.

In hooger beroep wezen de hoven in 1854 143 arresten van incidentelen, interlokutoiren of preparatoiren aard, en 163 eind-arresten, te zamen 306 uitspraken. In de arrond.-regtbanken werden 3130 zaken aangebragt, zijnde 388 meer dan in 1853. Bij de 150 kantongeregten werden aangebragt 7479 zaken.

— Men leest in de *Leydsche Ct.*:

„Twee regerende huizen, het koninklijke der Nederlanden en het hertogelijke van Nassau, vieren heden den zeshonderdsten gedenkdag van een merkwaardig feit in hunne geschiedenis.

„De broeders *Otto I*, stamvader van het eerstgenoemde, en *Walram II*, die van het laatstgemelde, zoons van *Hendrik II*, Graaf van Nassau, hebben, na eene gemeenschappelijke regering van eenige jaren, de vaderlijke nalatenschap onder elkander gedeeld en zijn afzonderlijk regerende Vorsten geworden bij akte van scheiding van 17 December 1255.

„Zes scheidsregters, drie aan elke zijde, hadden op beider uitnoodiging die nalatenschap in twee deelen van gelijke waarde gesplitst. De rivier de Lahn werd als scheidslinie aangenomen. Enkele eigendommen, onder welke de burg Nassau, ook het wapen bleven in gemeenschap. Volgens het regt dier tijden had de jongste der broeders, *Otto*, de keuze. Hij nam het deel beenoorden de Lahn.

„De bezittingen der Graven *van Nassau* moeten hunnen oorsprong gehad hebben in het Gouwgraafschap Kunigesundra, hetwelk de voorouders van deze, de graven *van Laurenburg*, lang bekleed hebben, daarop leenen en wel haast erfelijke leenen geworden zijn. Zij zijn van lieverlede toegenomen langs de beide oevers der Lahn en verder. Onder de 49jarige regering van den stamvader der beide huizen, *Hendrik II*, waren zij door huwelijken, nalatenschappen en koop zeer aanzienlijk geworden.

„De grootvader (*Ruprecht II*) van dezen *Hendrik II* is de laatste, die zich *van Laurenburg* noemt (in 1158) en de eerste, die den naam van *Nassau* draagt (in 1160). Hij ontleende dezen aan zijn slot, dat door zijn grootvader en diens broeder, bij het stadje van dien naam, aan de Lahn, een uur of wat beneden het stamslot Laurenburg, in 1101, gebouwd was. De overblijfsels der beide burgen maken nog de schilderachtige bekrooning uit van twee bergtoppen.

„Sedert de gemelde scheiding zijn de beide geslachten in regte lijnen, zes eeuwen lang, naast elkander, blijven bestaan; en ook thans nog geven gelukkig opgroeijende spruiten aan beide gelijke vooruitzigten op een voortdurenden bloei, in de aanschouwing van welken wij hopen, dat onze naneven zich nog lang zullen mogen verheugen.

„De doorluchtige telg, dien wij binnen onze muren, onder de voortreffelijkste leiding, zich zoo gelukkig zien ontwikkelen, is het achttiende geslacht na *Otto I*, langs de volgende linie: 1) *Hendrik I van Nassau Dillenburg;* 2) *Otto II;* 3) *Johan I;* 4) *Engelbert I* (gest. en begr. te Breda); 5) *Johan IV;* 6) *Johan V;* 7) *Willem de Oude* 8) *Johan VI de Oude van N.-Katzenellnbogen* (broeder van dezen prins *Willem I*); 9) *Ernst Kasimir van N. Dietz;* 10) *Willem Frederik;* 11) *Hendrik Kasimir;* 12) *Johan Willem Friso*, prins *van Oranje;* 13) *Karel Hendrik Friso*, als stadhouder *Willem IV;* 14) *Willem V;* 15) *Frederik Willem*, als koning *Willem I;* 16) *Willem II;* 17) *Willem III;* 18) *Willem Nicolaas Alexander Frederik Karel Hendrik*, prins *van Oranje*."

— Deze week heeft zich in de nabuurschap van Veghel 's nachts eene rooverbende vertoond, is bij een landbouwer, de deur openloopende en alzoo met geweld, binnengedrongen, de huisgenooten forcerende het voorhanden geld aan te wijzen en is daarna, met medeneming van een goeden bundel, spoorloos verdwenen; weshalve het door de justitie ingestelde onderzoek, voor als nog niet tot ontdekking der schelmen heeft geleid. (*H.*)

HELDER 13 Dec.

Te Texel binnen Catharina Geertruida, kapt. *Knaudt*, van Batavia.

Den 14. te Texel binnen Jan de Wit, kapt. *Timmermans*, van Batavia.

DEN HELDER 17 December.

Te Texel aangekomen **Minister van Hall**, kapt. *de Haas*, van Padang.

HELLEVOETSLUIS 16 Dec.

Uitgezeild **Twee Anthony's**, kapt. *Klomp*, naar Batavia.

WATERHOOGTE.

Arnhem 17 *Dec.* 0.80 El; + AP., 7,75. Gev. 3 d.
Keulen, 16 〃 4 v. 11½ d. Rijnl. Gev. ½ d.
— 17 〃 5 v. 1 d; gew. 1 d.

Zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

De Eerste Kamer heeft gister zonder eenige beraadslaging en met algemeene stemmen *aangenomen* de volgende ontwerpen van wet, als: 1°. tot regeling van het fonds, voortspruitende uit koopprijzen van domeinen voor het dienstjaar 1855; 2°. tot naturalisatie van een dertigtal personen; 3°. tot regeling der begrooting wegens den arbeid der gevangenen over 1856; 4°. tot verhooging van hoofdstuk IV der staatsbegrooting voor 1854; 5°. tot verhooging van hoofdstuk IV der staatsbegrooting voor 1855; 6°. tot vaststelling der begrooting van het burgerlijk pensioenfonds over 1856; 7°. tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld; en 8°. tot wijziging en verhooging van hoofdstuk IX B der staatsbegrooting voor 1854.

Daarna is mede met algemeene stemmen aangenomen het ontwerp van wet tot verhooging van hoofdstuk IX der staatsbegrooting voor 1855, ten behoeve van een nieuw postkantoor te Amsterdam. De Minister heeft bij deze gelegenheid medegedeeld, dat de som voor de geheele inrigting van dat postkantoor en voor het kantoor van den Rijks-telegraaf te Amsterdam bedraagt ƒ 150,590.

De Kamer is daarna gescheiden.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de avondzitting van de Tweede Kamer van den 15 Dec. heeft de minister van binnenl. zaken, op eene vraag van den heer *van Nispen*, verklaard, dat hij berigt heeft ontvangen, dat de werkzaamheden aan de brug van den Rijnspoorweg bij Westervoort volbragt zijn; — dat de draaibrug alleen nog eenige versterking behoeft, doch dat daarin kan worden voorzien ook na de opening van de dienst, zoodat deze opening weinig vertraging zal behoeven te ondergaan.

De Kamer heeft daarop de beraadslaging geopend over de wijziging van het vijfde hoofdstuk der Staatsbegrooting van 1855, ter zake van de te verleenen subsidien.

De heer *Schimmelpenninck* heeft aanmerkingen gemaakt op de voorgestelde verdeeling der toe te kennen bijdragen, en gemeend, dat dezelve blijken droeg van eenzijdigheid, vermits men aan den een had verleend hetgeen men aan den ander had moeten weigeren. Naar zijn inzien, bestaat er, met betrekking tot Maas en Waal, geene verpligting om de Bommeler-waard beneden den Meidijk te gemoet te komen; had men meer behooren te verleenen tot herstel van den Grebbedijk; was het twijfelachtig of voor den Malburgschen-veerdam subsidie verschuldigd was, en was dat voor de Over-Betuwe overbodig.

Ook de heer *v. Reede* heeft bezwaren geopperd over eene ongelijkmatige verdeeling, en heeft gewezen op het hoog belang van den Grebbedijk.

De heer *v. Nispen* heeft gemeend, dat de voordragt kwalijk in den tegenwoordigen vorm zal kunnen blijven, maar behoort te worden gesplitst, als wanneer men de verschillende voorgestelde subsidien beter zal kunnen beoordeelen.

Z. E. de minister van Binnenlandsche Zaken heeft de voordragt verdedigd, en gemeend, dat in den vorm geene verandering behoort te worden gemaakt. Op eene vraag van den heer *Rochussen*, nopens het gebruik 't welk is gemaakt van de bijdragen uit O. Indie voor de slagtoffers van den watersnood, heeft de minister verklaard, dat deze met de meeste dankbaarheid zijn ontvangen en aangewend tot leeniging van de rampen van bijzondere personen, die zelven niet' daarin konden voorzien.

De heer *van Lijnden* heeft de noodzakelijkheid van eene splitsing bestreden.

De heer *van Nispen* heeft, bij wijze van amendement, voorgesteld om art. 1 te splitsen zoodanig als de sommen in den toelichtenden staat voorkomen, ten einde over elk subsidie te kunnen stemmen. Hij heeft bedenkingen ontwikkeld ten aanzien van de voorgestelde ƒ 40,000 ten gunste van de Over-Betuwe. De heeren *Storm v. 's Gr.* en *Dullert* hebben deze bijdragen verdedigd, als strekkende ter bevordering van een algemeen belang.

Met 34 tegen 17 stemmen is besloten, de beraadslaging maandag voort te zetten.

Gisteren zijn de beraadslagingen in de Tweede Kamer hervat over de door de regering voorgedragen te verleenen subsidiën. De heer *Schimmelpenninck* is teruggekomen op het verhandelde van Zaturdag avond, en heeft verklaard, een voorstander te zijn van het toekennen van dergelijke bijdragen, als daardoor rivier-verbetering wordt bevorderd, of als aan rampen, door den watersnood te weeg gebragt, wordt te gemoet gekomen. In dien zin heeft hij het verleenen van eene bijdrage aan de Over-Betuwe bestreden, alwaar de dijken in goeden toestand zijn, en het daarenboven het waterschap aan geen vermogen ontbreekt.

De heer *v. Nispen* heeft beweerd, dat, als men de dijken der Over-Betuwe verhoogt, en aan de Lijmers eene bijdrage weigert ter verhooging der dijken aan die zijde, deze aan een groot gevaar zullen worden blootgesteld. Hij heeft gemeend, dat aan beide zijden hulp behoort te worden verleend.

De heer *v. Goltstein* heef. het amendement van den heer *v. Nispen*, op zich zelf beschouwd, aannemelijk geacht.

De heer *Thorbecke* heeft zich verklaard voor het verleenen van subsidiën, mits dit geschiede in het algemeen belang, en daardoor eigene krachtsinspanning niet worde gedood. Naar zijn inzien behoort daarbij bijzonder te worden gelet op het vermogen der wetenschappen, ten einde te verhoeden, dat het verleenen van subsidiën niet in gunstbewijzen ontaarde; bovendien behoort het eene eerste voorwaarde daarbij te zijn, dat de provincie, in welke het waterschap gelegen is, daartoe bijdrage, en dat eerst daarna het Rijk kan worden aangesproken. Naar zijn inzien, zijn deze beginselen in de onderwerpelijke zaak uit het oog verloren.

Bij zijn antwoord heeft de Minister van binnenlandsche zaken gewezen op het belang van het behoud der dijken van de Over-Betuwe, niet alleen voor Gelderland, maar ook voor Zuid-Holland, als voor den Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden, en heeft Z. E. de noodzakelijkheid doen uitkomen, om in 't algemeen belang voor de deugdelijkheid dezer waterkeeringen te zorgen. Z. E. heeft het gevoelen van den heer *v. Nispen* bestreden, dat, als men aan de eene zijde de dijken verhoogt, men daartoe ook aan den anderen kant verpligt zou zijn, op grond, dat men alsdan nimmer tot eenige rivierverbetering zou kunnen geraken. Naar zijn oordeel, was het niet genoeg, dat de dijken van de Over-Betuwe werden geacht in goeden staat te zijn; want dit werd ook in 't verleden jaar van den Grebbedijk verondersteld, en deze is toch bij den jongsten watersnood doorgebroken.

De heer *v. Bosse* heeft den vorm van het amendement van den heer *v. Nispen* afgekeurd, en voorgesteld om liever negen nieuwe artikelen aan de begrooting voor binnenl. zaken toe te voegen. — De heer *v. Nispen* heeft zich daarmede vereenigd.

De heer *van Lynden* heeft daarna doen opmerken dat de heer *v. Nispen* is dijkgraaf van de Lijmers en zijne meening te kennen gegeven, dat niet persoonlijk eigenbelang, maar het belang van den eenen polder boven den andere, invloed op de zienswijze van dien spreker kan hebben. — De heer *v. Nispen* is krachtig opgekomen tegen de beschuldiging van voor eigenbelang op te treden. — De heer *v. Lijnden* heeft daarop aangemerkt, dat hij, sprekende van eigenbelang, uitdrukkelijk er bijgevoegd heeft, dat hij niet bedoelde *persoonlijk* eigenbelang, maar het tegen elkander overstaande belang van verschillende polders.

Na nog eenige woordenwisseling, is het amend. van den heer *v. Nispen* verworpen met 44 tegen 11 st.

Vervolgens is art. 1 van het ontwerp aangenomen met 35 tegen 20 st., — en art. 2 verworpen met 51 tegen 4 st., — en ten laatste het geheele ontwerp aangenomen met 33 tegen 22 st.

Na de behandeling der konklusien van eenige rapporten, is de beraadslaging over de wet op de middelen geopend.

De heeren *de Poorter*, *Westerhoff* en *Hengst* hebben zich voor deze voordragt verklaard. De heer *v. Reede* daarentegen heeft haar bestreden.

Nadat eene motie, om eene avond-zitting te houden, was verworpen met 28 tegen 15 st., is de verdere beraadslaging op heden ochtend bepaald.

SPANJE.

MADRID Vrijdag 14 December.

De beraadslagingen over de konstitutie duren in de Kortes voort. Morgen zullen de demokratische leden den generaal *O'Donnell* interpelleren.

De Fransche kapitalisten hebben aangeboden om 2500 kilomètres ijzeren spoorwegen aan te leggen, daarvoor in waarborg nemende nationale goederen.

MADRID, 11 December.

De kommissie der Cortes, belast met het onderzoek van het ontwerp van wet over den ijzeren spoorweg van Madrid naar Saragossa, heeft de voorstellen aangenomen, gedaan door den graaf *de Morny* namens de groote centraal-kompagnie van Frankrijk. In dien zin zal nu door de kommissie een ontwerp van wet voorgesteld worden. Aan andere maatschappijen en kapitalisten zal nog een tijd van 40 worden toegestaan om betere voorslagen te do

DUITSCHLAND.

WEENEN 14 December,

Men heeft hier een chaos van allerlei berig waaronder echter de bovenhand behoudt het be dat de grondslag der tegenwoordige onderhand gen tusschen Oostenrijk en de Westmagten is beginsel van de neutralisatie der Zwarte zee, beginsel, dat men echter vreest, dat niet alleen Rusland maar ook bij de Porte nog al tegens zal vinden.

Volgens een brief uit Redout Kalé van den 1 geschreven door een Duitscher, die in het leger *Omer pacha* dient, schijnt het Turksch Aziati leger, dat naar Azie is overgevoerd, gedurende winter te Redout Kalé te zullen blijven. Voor jaar schijnt althans de veldtogt geeindigd. De ser en zijne officieren hebben zeker even veel moed zijne soldaten, maar het leger mist ten volle materieel. Het heeft geen trein, geene wagen geene bruggen, geene gereedschappen, zonder we het onmogelijk is, om voorwaarts te rukken. M heeft zelfs 30 timmerlieden met timmerhout en een materialen uit Konstantinopel naar Azie gezond maar daarom zal men nog zoo spoedig niet de brugg gereed hebben, die men hier met de menigte rivier noodig heeft. De bruggen, waarover *Omer Pa* thans kan beschikken, zouden slechts voldoen wezen, om de gemeenschap tusschen zijn leger op te houden. Daarbij zijn de schuiten, die men be van inlandsch maaksel en te zwaar, om ze over slechte wegen te kunnen vervoeren. — Indien leger dezen winter Kutais niet bereikt, hetgeen denkelijk schijnt, in het voorjaar zal men het minder kunnen; want dan zwellen de rivieren, men over moet trekken zoo buitengemeen, dat dan aan geen overtogt met legers kan te denken zij Wat Redout Kalé betreft, het verblijf is er zoo ongezon dat men het er voor houden mag, dat *Omer* zijn leg er niet aan zal wagen. De omtrek is zeer moeras en het water niet te drinken. Buitendien is er het leger gebrek aan kontanten en laat de kleedin ook veel te wenschen over. Tusschen de officier heerscht maar geringe welwillendheid. De Duitsche voegen zich bij de Turken, omdat de Polen, Hon garen en Italianen zich aan elkaâr verbinden e geene notitie nemen van de Duitschers. De E gelschen zijn bijna altijd eenzelvig, zij zijn teru stootend; alleen de Engelsche officieren van gezon heid maken hierop eene gelukkige uitzondering.

— De *Russ. Invalide* levert een verslag over de aanval der vijandelijke vloot op Gheisk. Den 4. No hadden zich 9 stoomschepen voor de stad vertoond Op dien dag hadden 5 er van het dorp Glafiroff in brand geschoten De 4 andere vaartuigen hadde de stad gedurende dien dag beschoten. Den 5. had den de vijandelijke schepen gezamentlijk hun vuu tegen de stad geopend. Men had met bommen granaten en kongrevische pijlen al spoedig brand i de stad veroorzaakt. Van de omstandigheid gebru makende, waren de vijandelijke troepen aan lan gekomen; evenwel door de kozakken te voet m kracht aangetast, was de vijand weldra geweken. Hi was evenmin gelukkig in zijne poging, om een 20ta visschersvaartuigen te vernielen, waartoe eenige ge wapende booten waren afgezonden, die echter wegens het goed onderhouden vuur van het strand niet ge noeg konden naderen. In den nacht van den 5. op den 6. hield het vijandelijk vuur aan, maar op den 6. zelf, zijn de vijandelijke schepen vertrokken. Door de vlammen zijn in de stad 81 woningen vernield terwijl achter de stad 60 hooibergen zijn afgebrand Buitendien zijn 62 huizen aanmerkelijk beschadigd.

— In Moskou is den 18. de buitengewone Perziesche gezant *Seif-oul-Moulk-Miri-Pindj-Abas-Kouli Khan* aangekomen.

— De medaille tot aandenken aan de heldhaftige verdediging van Sebastopol is reeds geslagen. Voor officieren zijn zij van goud, voor de soldaten van zilver. Aan de eene zijde is te lezen: „Tot eeuwig aandenken aan de onsterfelijke verdediging van Sebastopol aan het dappere leger gewijd," aan de keerzijde: „Van Hunne Keizerlijke Majesteit *Nikolaas* den onvergetelijke en *Alexander II.*"

WEENEN 16 December.

Gisteren, op het laatste uur, bepaald voor de sluiting tot de inschrijving van aktien van het krediet-mobilair, hebben nog verscheidene groote bankiershuizen voor de som van 90 millioen florijnen ingeschreven, zoodat de geheele inschrijving bedraagt 644 millioen 666,000 florijnen.

TRIEST, 14 December.

Uit Konstantinopel hebben wij berigten van den 3. Dec., volgens welke de Fransche soldaten de politie dienst in Pera hebben op zich genomen.

Uit Athene hebben wij een Fransch regeringsblad, onder den titel van *Moniteur*, ontvangen. Te Volo waren de beruchte roovers geb. *Haschid Antonio*, die de wegen onveilig maakten, eindelijk gevangen genomen.

Te Smirna waren den 5. Dec. 1400 Zwitsers in Engelsche dienst, aangekomen; die troepen zullen aldaar overwinteren. — *Abd-El-Kader* is te Beyrut aangekomen. In die stad waren wederom wanorden uitgebroken.

Uit Alexandria (Egypte) heeft men berigten tot 4 Dec. *Saïd-Pacha* was met 6 stoomschepen naar Opper Egypte vertrokken.

Uit Bombay schrijft men van den 16. Nov. De opstanden der Santals en in Oud zijn gedempt. Het leger in Beneden-Bengalen wordt met 6000 man versterkt. Er heerschte buitengewone warmte en flaauwe handel; de vrachten waren laag.

BERLIJN 15 December.

Uit St. Petersburg hebben wij van den 14. Dec. de volgende depèche ontvangen:

„Kars heeft zich den 28. Nov. aan den generaal *Murawieff* overgegeven. De kommandant *Vassif-pacha*, acht andere pacha's, de generaal *Williams* met zijn staf en het geheele garnizoen der vesting zijn krijgsgevangenen."

KEULEN 16 December.

Er drijft heden in de rivier weinig drijfijs. In de Moezel drijft ook weinig ijs. De bruggen te Coblenz en te Keulen blijven ingehaald. De hoogte der rivier heden is 5 voet $\frac{1}{2}$ duim.

— In weerwil der zeer groote hoeveelheden tarwe en andere graansoorten uit de Oostenrijksche Staten, vooral uit Hongarije, naar de Pruissische Staten uitgevoerd, blijven de graanschuren van den Keizerstaat nog rijkelijk opgevuld en zijn de prijzen niet boven het hooge minimum gerezen, hetwelk zij gedurende de vorige maand bereikten. Kapitalisten, die in granen voor den uitvoer gespekuleerd hebben, behalen, even als de landbouwers, aanzienlijke winsten, terwijl door dezen handel ook de omloop van geld in Oostenrijk aanmerkelijk ruimer geworden is.

KOBLENZ 16 December, 6 ure 's namiddags

De Rijn is hier geheel van ijs bevrijd. Volgens berigten, lag de Moezel, bij Ley, nog in een streek van 100 voet met ijs bedekt. Dit ijs was echter zeer dun. De hoogte der rivier 5 voet 5 duim.

ENGELAND.

LONDEN, 15 December,

In eene landelijke meeting heeft de heer *Drummond* als lid van het Parlement eene redevoering gehouden, waarin hij heeft te kennen gegeven, dat Engeland niet alleen den oorlog zou mogen voortzetten, als de keizer der Franschen den vrede begeerde. Buitendien men bedenke wel, dat de oorlog in één jaar 1200 millioen gulden gekost heeft; het brood en de suiker stijgen voortdurend in prijs en de armen hebben naauwelijks te eeten. Op die wijze kunnen de fabrieken niet bloeijen. De dagbladen brengen de openbare meening op een dwaalspoor: als zij er de verkeerde gevolgen van zien, zullen zij zich omkeeren. Moet het volk daarom niet reeds nu verklaren, dat het alleen den oorlog tegen Rusland niet wil?

— Door de officieren der garde, waarbij prins *Albert* als kolonel en ook de hertog *van Cambridge* zich gevoegd hebben, is een adres aan de regering ingediend tegen bevorderingen door de regering gedaan. De bladen zijn over die petitie verbolgen, en de *Times* zegt, dat prins *Albert* daarin ongrondwettig handelt, zoodat de regering er geen acht op moet slaan.

LONDEN, 15 December.

De heer *Peel*, ondersekretaris van staat van oorlog, heeft te Bury eene redevoering gehouden, waarin hij heeft te kennen gegeven, dat het wel zeker het doel van den oorlog is, om Rusland te vernederen, dat de stem van Europa miskende. In een verdrag evenwel mag men de vernedering van Rusland niet verlangen, want dat verdrag zou dan geen stand kunnen houden. Wat den vrede betreft, die is wenschelijk, maar kan slechts worden gesloten, indien voldoende voorwaarden worden aangeboden, van welke zijde dit aanbod ook moge komen.

— Bij het bijeenkomen van het Parlement, zal er een nieuwen president moeten gekozen worden. De heer *Lefebre* is spreker sinds 1839 en wordt thans lid van het Hoogerhuis. De inkomsten van den spreker zijn *f* 60,000 's jaars en bij het nederleggen zijner betrekking, wordt hij lid van het Hoogerhuis en ontvangt *f* 60,000 pensioen.

LONDEN, Maandag 17 December.

De *Morning Post* berigt op eene formele wijze, dat de graaf *Esterhazy* gisteren, den 16 December, Weenen heeft verlaten, overbrengende naar Petersburg het *ultimatum*, waarbij Oostenrijk de aanneming vraagt van den Czaar van de vredesvoorwaarden. De heer *Esterhazy* kan in 8 dagen te Petersburg zijn.

Aan het kabinet van Petersburg zal 14 dagen tijd worden gelaten om over de voorslagen te denken en een bepaald en duidelijk antwoord op dat stuk te geven. Dit antwoord zal moeten wezen *ja* of *neen*.

Zoo het antwoord ontkennende is, zal Oostenrijk zijn ambassadeur te Petersburg terugroepen.

De paketboot van de Vereenigde Staten van N. Amerika heeft te Southampton de derde boodschap van den tegenwoordigen president aan het kongres overgebragt. Dit stuk behelst belangrijke uitweidingen over de zaak der militaire aanmerkingen, die in de Vereenigde Staten van N. Amerika voor het Engelsche vreemde legioen hebben plaats gehad.

— 17 *Dec.* Gec. 89; Sp. 3 pCt. $39\frac{3}{4}$; 1 pCt. $20\frac{1}{4}$; Rusl. 5 pCt. 96; $4\frac{1}{2}$ pCt. 89; Holl. 4 pCt. 94; $2\frac{1}{2}$ pCt. 64; Sard. 5 pCt. 83; Braz. $98\frac{1}{2}$.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 December.

De *Constit.* bevat weder een brief uit Weenen, waarin niet onbelangrijke bijzonderheden worden medegedeeld omtrent den stand der onderhandelingen tusschen de 2 Dec.-verbondenen, die door Oostenrijk weder zijn op touw gezet. Als men zich herinnert, dat Engeland en Frankrijk hadden verklaard, dat zij de 4 voorwaarden als vredesgrondslagen bleven beschouwen en dat Oostenrijk als medebondgenoot geene bemiddelende rol op zich kon nemen, moet men tot vroegere zaken terugkeeren, om met juistheid te beoordeelen, hoe de zaken thans staan. Bij de vredesonderhandelingen in het voorjaar was aan lord *J. Russell* omtrent de derde voorwaarde de keuze gelaten, om die daarheen te leiden, dat de Russ. zeemagt in de Zwarte zee werd verminderd, òf die zee ook voor de andere zeemogendheden werd opengesteld. Zoodra deze aangelegenheid in het kongres ter sprake was gekomen, had de heer *Bourqueney* zich gehaast aan zijne regering mede te deelen, dat hij het niet durfde hopen, dat de Russ. gezanten de voorstellen op dit punt zouden goed keuren. De heer *Drouyn de Lhuys* vertrok toen onmiddellijk van Parijs naar Londen om de strekking van de derde voorwaarde nader te bepalen. Uit eene depêche van lord *Clarendon* van den 3. April 1855 blijkt nopens den uitslag daarvan het volgende:

„De heer *Drouyn de Lhuys* had te kennen gegeven, dat de waardigheid van Rusland meer zou gewaarborgd worden, als alle oorlogschepen uit de Zwarte zee werden geweerd en die zee alzoo werd geneutraliseerd. Engeland vereenigde zich met dit voorstel en het werd naar Weenen opgezonden. Dit voorstel vond echter te Weenen niet de goedkeuring, die men er van verwacht had. Er werd toen besloten, dat de heer *Drouyn de Lhuys* zelf naar Weenen zou vertrekken, maar vooraf te Londen zich met de Engelsche regering zou verstaan. Den 23. van Parijs vertrokken, had hij den 30. eene bijeenkomst met den Franschen gezant en de lords *Palmerston*, *Landsdowne* en *Clarendon*. Er werd daarin bepaald, dat de neutraliteit in dien zin zou worden opgevat, dat Rusland en Turkije noch in de Zwarte-, noch in de Azoffzee oorlogschepen moesten hebben, dan alleen in zooverre die noodig waren voor de politie ter zee. Men hoopte de zee van Marmora en den Bosphorus met inwilliging der Porte in denzelfden neutralen toestand te brengen, om daardoor te eerder inwilliging van Rusland te erlangen. De beide oeverstaten zouden in de Zwarte- en Azoffzeeën slechts handelshavens meer behouden. De vreemde mogendheden zouden in die havens konsuls mogen bezitten, de beide nabuurstaten zouden op de kusten geene bedreigende troepenvereenigingen daarstellen, Engeland, Frankrijk en Oostenrijk zouden slechts hunne vloten in de Zwarte zee mogen doen binnenzeilen, als de bepalingen van het verdrag werden geschonden. Rusland en Turkije zouden, behalve de kleine vaartuigen voor de politie, nog een bepaald getal ongewapende schepen er houden ter vervoer van troepen. Nog werd er bepaald, dat aan Oostenrijk de keuze zou overgelaten worden, om òf de bepaling der zeemagt van Rusland, òf de geheele neutralisatie ter sprake te brengen. De Westmagten erkenden het laatste te verkiezen. Mogt Oostenrijk niet de verpligting op zich nemen aan Rusland den oorlog te verklaren, als een der beide voorstellen, door Oostenrijk gedaan, niet mogt worden goedgekeurd, dan zouden Engeland en Frankrijk het beginsel der neutrale zee zelve stellen en bij verwerping zouden de onderhandelingen dadelijk worden afgebroken."

De heer *Drouyn* sprak in dien zin dadelijk bij zijne aankomst te Weenen. Graaf *Buol* gaf echter te kennen, dat het plan van neutralisatie Oostenrijk zeer toelachtte, maar dat men er niet op kon rekenen, dat Oostenrijk dit zou aannemen, daar het zich niet kon ontwapenen, terwijl Turkije in den Bosphorus of althans in de Zwarte zee gewapend kon blijven. Dientengevolge werd van het neutralisatie stelsel bij de Weener konferentie niet gewaagd en dat van de magtsbeperking van Rusland werd door den afgezant van den Czaar geheel verworpen.

Door de inneming van Sebastopol is thans het militair gedeelte van de derde voorwaarde van zelve vervuld; maar het politieke deel bleef nog, en de Westmagten waren het met hun 2 December bondgenoot daaromtrent nog niet eens. Die eensgezindheid nu moest men trachten te herstellen. Daartoe werd ijverig gearbeid en voor een paar weken werd door den Oostenrijkschen gezant te Parijs eene nota aangeboden, waarin werd te kennen gegeven, dat Oostenrijk zich met het neutralisatie-stelsel geheel vereenigde. De Engelsche bladen schijnen gemeend te hebben, dat Oostenrijk aan eene bemiddeling dacht. Werkelijk evenwel heeft Oostenrijk zich slechts aangesloten aan hetgeen de Westmagten steeds zeer wenschelijk geacht hadden. De eenstemmigheid is hersteld en het blijft slechts de vraag, door welke middelen de mogendheden de nieuwe interpretatie ingang zullen doen vinden. De onderhandelingen daarover zijn nog loopende. Maar als men in het oog houdt, dat Oostenrijk voor ruim een jaar de verpligting aanging, om dadelijk de militaire konventie te sluiten, zoodra Rusland de vredesvoorstellen had verworpen, dan mag men het er thans wel voor houden, dat het kabinet van Weenen genoegzaam gevoel van waardigheid bezit, om de onderhandelingen weder op te vatten, als het niet besloten is een naauwer verbond met de Westmagten aan te gaan, wanneer ook deze winter voorbij gaat, zonder dat aan Europa den vrede wordt hergeven.

Ook het *J. des Déb.* ontvangt een schrijven uit Weenen omtrent de onderhandelingen, die er thans worden gevoerd. Een schrijven van daar zegt, weinig feiten er van te kunnen mededeelen. Dit staat vast, dat men te Weenen nog meer den vrede wenscht, dan de Westmagten het kunnen. Ook is 't zeker, dat bij het Russ. gezantschap eene groote beweging heerscht. Prins *Gortschakoff* moet over den loop der onderhandelingen tusschen de Westmagten en Oostenrijk in het geheel niet tevreden zijn, die hem doet vreezen, dat hij den invloed der Westmagten op het Weenerkabinet niet zal kunnen breken. Men zegt trouwens, dat Oostenrijk en de 4 Verbondenen openingen zouden hebben gedaan, om aan het verdrag van 2 December nader gevolg te geven. Men weet niet, hoeverre men zal gaan, en of Oostenrijk vooraf Rusland genoeg heeft gepolst. Volgens het nieuwe verdrag evenwel zou men een dadelijken wapenstilstand mogen verwachten en daarna een nieuw kongres, als Rusland namelijk op de grondslagen door de 5 mogendheden te stellen in onderhandeling wil treden. Men hoopt dan te eerder op den vrede, omdat Oostenrijk verwacht, dat Duitschland zich aan zijne zijde zal scharen.

PARIJS, Maandag 17 December.

De *Moniteur* berigt, dat de Keizer op Nieuwjaarsdag de diplomaten, de autoriteiten en de chefs der nationale garde zal ontvangen. Op den 2 Januarij zal geen ontvang plaats hebben.

De Zweedsche gezant heeft gisteren, in een bijzonder gehoor bij den Keizer, een brief van zijnen Koning overhandigd, waarin deze zijnen dank betuigt voor de hem gezondene dekoratien.

— 17 *Dec.* $4\frac{1}{2}$ pCt. 91,50; 3 pCt. 64,85; Sp. 3 pCt. $34\frac{3}{8}$; Met. 5 pCt. 83.

MARSEILLE, 16 December.

Met de paketstoomboot de Thabor hebben wij nog de volgende berigten uit het Oosten ontvangen.

In Armenië was de winter ingetreden en lagen de bergvlakten met sneeuw bedekt. Hierdoor was de Turksche hulpdivisie, van Erzerum naar Kars afgezonden, genoodzaakt geworden terug te keeren. De belegerden hadden al hunne paarden tot voedsel gebruikt, en zouden door gebrek in handen der Russen vallen. (Uit Berlijn ziet men, dat Kars zich den 28. Nov. aan de Russen heeft overgegeven.)

Omer-Pacha had Kutaïs nog niet aangevallen, zoo als men berigt heeft. Hij was naar Redout-Kalé terug gekeerd en had aldaar zijn hoofdkwartier weder gevestigd. Zijn leger telde nog 40000 man. De transporten kwamen ongeregeld aan, uithoofde van het slechte weder. Bij het verlaten van den koerier, waren de Egyptenaren nog niet te Battoum aangekomen.

Ook in de Krim was het winter, en lagen de wegen met sneeuw bedekt.

Te Konstantinopel nam de invloed van *Reschid Pacha* meer en meer toe. De sultan had den admiraal *Stewart* ontvangen. De schout bij nacht *Maussion de Condé* is benoemd tot direkteur van de haven van Kamiesch. Het Engelsche leger zal in twee korpsen worden verdeeld. Het een korps zal staan onder bevel van generaal *Campell* en het andere onder dat van den generaal *Eijre*.

*** De Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, residerende in Utrecht, zal op Vrijdag den 21. December 1855, des middags ten twaalf ure, examen afnemen van een Aspirant Stedelijk Heelmeester.

Utrecht, 17 December 1855. — G. J. LONCQ, Secretaris.

*** Bevallen van eene *DOCHTER* Vrouwe C. M. E. SOER—MEEMELING.

Hellevoetsluis, 17 December 1855.

Eenige kennisgeving.

*** Op den 5. December 1855 overleed te Parijs Mevrouw de Weduwe BIDOS, geboren ANNE CHRISTINE MONY, in den ouderdom van 81 jaren.

*** Utrecht 16 December 1855. Heden overleed, aan de gevolgen der hevige stuipen, onze eenigste lieveling, ADRIëTTA MARIA FRANÇOISE, in den ouderdom van 4½ maand.

F. DE FRANCE.
A. M. J. DE FRANCE,
geb. CARON.

*** Voor de vele bewijzen van deelneming, gedurende mijne ziekte ondervonden, betuig ik aan allen mijnen opregten dank.

Dr. IMMENS BLOM.

*** Voor de menigvuldige blijken van deelneming, bij het overlijden van mijnen dierbaren Echtgenoot mij betoond, betuig ik, ook namens mijne kinderen, behuwdkinderen en kindskinderen mijnen opregten dank.

A. STEKELENBURG,
Utrecht, 18 Dec. 1855. Wed. J. H. DE GROOT.

*** Elk, die eenig narigt kan geven van een op Zondag den 16. December 1855 vermist 10jarig knaapje, gekleed in een bruin lakensch jasje, dito geruit broekje, zwarte pet, blaauw zijden das, etc.; met licht blond haar, en bloozende kleur, gelieve dit onverwijld te doen aan zijne diep bedroefde ouders te Utrecht, Krommenieuwegracht, wijk F No. 369.

Utrecht, 18 Dec. 1855. G. MOESMAN.

Utrechtsche Schouwburg.

*** Met toestemming van het Hoofd van het Plaatselijk Bestuur

(No. 5 VAN HET ABONNEMENT.)

J. EDUARD DE VRIES,

zal de eer hebben, door zijn personeel te doen opvoeren

DONDERDAG 20 December 1855,

BERTRAM EN RATON

of de Kunst van Zamenzweren,

TOONEELSPEL in *vijf* bedrijven, naar het Fransch van E. SCRIBE.

Gevolgd, op algemeen verlangen, door eene tweede opvoering van

DE BUITENGEWONE COMMISSARIS,

BLIJSPEL met *Zang in één bedrijf*, naar het Fransch. (*Waarin door den Heer* ALBREGT *eenige toepasselijke coupletten zullen gezongen worden.*)

Aanvang ten half 7 ure precies.

PRIJZEN DER PLAATSEN: Boven-Loge *f* 2,00. Beneden-Loge *f* 1,50. Parquet *f* 1,30. Parterre *f* 1,00. 1e Amphitheater *f* 1,10. 2e Amphitheater *f* 0,65. Gaanderij *f* 0,40.

Heeren militairen in UNIFORM *op alle rangen half geld.*

De Plaatsen kunnen besproken worden bij den Heer DOESBURG, Steenweg, en op den dag der voorstelling aan den Schouwburg van 11—3 ure.

De Lijsten ter teekening voor een nieuw abonnement van vijf Hollandsche Voorstellingen liggen bij den Heer J. DOESBURG tot den 24. dezer.

Abonnements-Prijzen:

Boven Loge . . . . . *f* 6,—
Beneden id. . . . . . - 5,—
Parquet . . . . - 4,—
1e Amphitheater en Parterre - 3,—

*** De Notaris VAN GEYTENBEEK, te Harmelen, zal op Woensdag den 19. December 1855, des voormiddags ten 11 ure, in het Logement *Het State Wapen*, te Breukelen, verkoopen:

1°. Eene HUIZINGE, ERVE en GROND, staande en gelegen te Oudhuizen.

2°. Een perceel uitmuntend WEI- en HOOILAND, bestaande uit 3 kampen, groot 4 B. 31 R. 70 E. gelegen als voren.

3°. Een perceel dito, bestaande uit 5 kampen, groot 6 B. 32 R. gelegen als voren.

Zijnde de twee laatstgemelde percelen verhuurd aan *J. Oussoren* tot 1° Januarij 1858, voor *f* 275 's jaars, onder aftrek van *f* 30,00 jaarlijks voor weligheid, en zullen eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa worden geveild.

Breeder bij billetten en nadere inlichting te bekomen op franco aanvrage bij voorn. Notaris, alwaar de voorwaarden van verkoop 8 dagen bevorens ter inzage zal liggen.

DE HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN LEVENSVERZEKERINGEN

opgerigt in den jare 1807 *te Amsterdam,*

*** gaat, blijkens de Tarieven, verkrijgbaar ten Kantore der Directie en bij H. H. Correspon-ten, CONTRACTEN VAN LEVENSVERZEKERING van onderscheiden aard aan; — ver-WEDUWEN- en WEEZEN-PENSIOENEN; — en geeft LIJFRENTE-BRIEVEN uit, zoowel da-ingaande als uitgestelde.

De Directeur,
P. LANGERHUIZEN.

Kantoor Reguliers Dwarsstraat bij het Koningsplein, X No. 8

CORRESPONDENTEN IN DE PROVINCIE UTRECHT.

TE UTRECHT . . . . Heeren A. OORTMAN & ZOON.
" " C. OORTMAN & ZOON.
" AMERSFOORT. . . . . . " Heer Mr. J. DE LOUTER, Advokaat en Notaris.
" WIJK BIJ DUURSTEDE " " H. J. VAN MARIëNHOFF, Notaris.

UTRECHTSCHE VOLKS-ALMANAK

voor het Schrikkeljaar 1856.

Is bij de Firma L. E. BOSCH EN ZOON van de pers gekomen, en bij alle Boekhandelaars verkrijgbaar.

Deze jaargang is versierd met het Portret van den Baron J. TAETS VAN AMERONGEN VAN NATEWISCH, oud-lid van Gedeputeerde Staten, en met 4 plaatjes, als 2 gezigten op het *Konink. Nederlandsch Meteorologisch Instituut*, en 2 op de *Abtdij* en de *Kerk van St. Paulus;* in leeren ba-Prijs *f* 1,40; verguld op snede en in koker *f* 1,80; voor de inteekenaars *f* 1,20.

Behalve den Kalender, opgave der Inrigtingen, Genootschappen, enz., groot 72 bladz., bevat Jaarboekje als *mengelwerk:* Jan de Groot van Utrecht 1777—1778, bij de Eskimo's. Utrecht, Bo-genoote van Jacoba van Beijeren. Geschenk aan den Prins van Oranje bij zijne eerste komst in Utr-in 1558. Zonnenburg, waarop thans gevestigd is het Koninklijk Nederlandsch Meteorologische Instit-door L. E. BOSCH, (*met 2 platen.*) Levens chetsen van Mr. *J. W. E. Römer* en van Mr. *J. G.* Baron *van Ittersum.* IJsselpoort te Ysselsteyn, door C. KRAM. Romeinsch Mercuriusbeeld te Utre-Anne van Rossum, door C. KRAM. De waarde van een bloem in 1636. De Abtdij van St. Pau-door L. E. BOSCH, (*met 2 plaatjes*). De benoemingsbrief van den abt door Keizer Karel. Administr-van St. Paulus. Het vinden van een pot met Gouden munten. Legpenning van David van Bourgon-55ste Bisschop van Utrecht, A° 1457—1496, door M. T. C. F. N. NAHUYS. Belangrijke brief den Geschiedschrijver Bockenbergh aan Johan van Oldenbarneveld, over de geslachten Amersfoo-Stoutenborch en van Weede, medegedeeld door Dr. G. D. J. SCHOTEL. Brief van den Hertog van A-Aanteekeningen van den raadsheer Dr. Cornelis Booth, betreffende de kleeding der Burgemeesters Utrecht, door Dr. VERMEULEN. Verbeteringen van de Domkerk. De Duivel in Utrecht.

*** Op Zaturdag den 29sten December 1855, des middags ten 12 ure, zal men aan het Logement *Hotel de l'Europe*, bij den heer VAN STUIVENBERG, aan het Vreeburg te Utrecht, ten overstaan van den Notaris DE GRAAF te Utrecht, in het openbaar om kontant geld verkoopen: Een Zwart bont MERRIEPAARD oud 4 jaar, zonder gebreken, geschikt als Rei- en Trekpaard; een weinig gebruikt SPEELWAGENTJE met 2 Banken, eenige TUIGEN en STALGEREEDSCHAPPEN; alles een uur te voren te bezigtigen.

*** Op Dingsdag den 8. Januarij 1856 en volgenden dag, des voormiddags ten 10 ure, zal men voor de huizinge binnen Utrecht, aan de westwijze van de Oude Gracht, nabij de Jansbrug wijk C. No. 4, ten overstaan van den Notaris VAN SCHERMBEEK in het openbaar om kontant geld verkoopen: Eenen netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in onderscheidene Mahoniehouten en andere zoo groote als kleine Meubelen, staand Horloge, Pendules, BED- en TAFELLINNEN, Spiegels, UITMUNTENDE SCHILDERIJEN, waaronder door oude en moderne Meesters, Bedden, Dekens, Matrassen, Vloerkleeden, Gordijnen, Porcelein, Glas, Aardenwerk, Koper, Tin, Blik, IJzerwerk, Mangel, Pers en wat verder te voorschijn zal worden gebragt, te bezigtigen Maandag den 7. Januarij 1856 van 10 tot 3 uren.

TE HUUR,

*** Op een der vrolijkste punten buiten de Tolsteeg barrière, tegen 1 Mei aanstaande: een *net betimmerd* BOVENHUIS *met eene Beneden voorkamer* geschikt voor een klein gezin.

Reflecterenden vervoegen zich per franco brieven onder de lett. R. v. G. aan H. A. VAN DEN HEUVEL, Boekh. in de Donkeregaard.

*** **Wordt gevraagd,** in de provincie Utrecht, tegen Februarij 1856, iemand, geschikt voor TUINBAAS, BOER en KOETSIER, van de Pr. Godsd., en voorzien van bewijzen van goed gedrag en bekwaamheid. Adres met franco brieven onder lett. A. bij den Boekh. W. F. DANNENFELSER, te Utrecht.

LEES HIER!

*** Bij den ondergeteekende zijn nog te bekomen eene partij zeer goede en zindelijke **Wol-**

lene Militaire **Dekens,** t- zeer goedkoopen prijs, goed geschikt voor de-deeling der armen. A. D. HAMBURG-
Springwe-

*** **Men vraagt te Huur** voor 6 - den **EENE ZAAL,** g- voor een SCHERM- en GYMNASTIEK GE-SCHAP. Adres aan het Bureau dezer C- onder La. X.

WAARNEMINGEN, godaan op het Koninklijk N- Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonne-*

Dec.	Uren.	Wind- rigt.	kr.	Barom. bij 0°.	Ther. F.	Afwijk d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmer-*
			N. Q.						
16	2	w.	0.5	766.98	42.8	— 0.2	0.91	0	Ligt bew-
	10	wzw.	0.0	66.37	33 4		1.00	0	Idem; -
17	8	wzw.	0.0	65.15	29.7		1.00	0	Mist.
	2	wzw.	0.0	64.48	31.3	— 5.4	1.00	0	Idem.
	10	wzw.	0.0	65.50	34.0		0.89	0	Betrokke-
18	8	ono.	8.0	69.44	28.0		78	0	Bewolkt-

AMSTERDAM 17 December 1855

NEDERLAND.			
Werkel. Schuld . . . 2½	pCt.	62 3/8	62½
dito dito 3	"	74	74⅛
dito dito 4	"	92 15/16	93⅛
Amortisatie-Sijndicaat 3½	"	89⅛	
Handelmaatschappij . 4½	"	128½	128¾
Oost-Indische Leening 4	"	92¾	92⅞
RUSLAND.			
Oblig. bij *Hope en Co.* 5	"	100½	100¾
Obligat. 1828 & 1829 5	"	99⅜	99⅝
Certificat. 1831 & 1833 5	"	79½	
Certificaten 1840. . . 4	"	74	
Cert. bij *Stieglitz* . . 4	"	73¼	
dito Adm. te Lond. 4½	"	86¼	
Inschr. in Assign. . . 6	"	54	
Cert. van Assign. . . 6	"	55¾	
POLEN.			
Aand. 1835, fl. 500		142⅜	143
Obligatien. 4	pCt.	67¼	
SPANJE.			
Obligatiën 1¼	pCt.	20¼	20 5/16
dito 3	"	38¾	38⅞
Binnenl. Schuld . . . 3	"	33 5/16	33 7/16
Amortisable		7 3/16	
Bewijzen Coupons . . .		4 13/16	
OOSTENRIJK.			
Oblig. Metaliek . . . 4	"	64 1/16	64 3/16
Oblig. N. 5	"	73⅞	74
dito dito La B. . . . 5	"	73⅞	74
dito dito 2½	"	32⅞	33⅛
BELGIE.			
Certific. bij *Rotschild* 2½	pCt.	50 1/16	
PORTUGAL.			
Obligatiën 3	pCt.	40⅝	42
AMERIKA.			
Grenada, Oblig. . . . 2½	"	19 3/16	19¼
Mexico, Obl. 1851 £100 3	"	18⅛	18 3/16
Noord-Amerik. Am. Bank-act		1½	1 9/16

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

Bijvoegsel bij No. 301, van de Utrechtsche Prov. en Stads-Courant.

Zitting van den stedelijken Raad

van Donderdag 29 November.

(*Vervolg.*)

De heer *v. Asch v. Wijck* zal niet herhalen wat hij reeds bij eene vorige gelegenheid over eene belasting als de voorgestelde heeft gezegd. Zijne gronden komen toch hoofdzakelijk neder op datgene wat door de heeren *de Vos* en *Voorduin* is aangevoerd. Hoezeer Spr. getracht heeft om de bij hem bestaande bezwaren uit den weg te ruimen, is hij daarin niet geslaagd. Bij hetgeen door de heeren *de Vos* en *Voorduin* reeds is aangevoerd, wenscht hij nog eene opmerking te voegen. Men stelt zich voor eene belasting op het *inkomen* der ingezetenen te heffen, en nu kan Spr. niet begrijpen hoe het getal leden van het huisgezin van eenigen invloed op het *inkomen* kan zijn. Wat het bezwaar van den heer *Voswinkel* betreft, daarin deelt Spr. niet. Indien men eene hoogere som dan thans noodig heeft, dan kan evenzeer de voorgestelde belasting tot grondslag dienen. In plaats van 1 pCt. heffe men dan maar 2 of meer percenten. Spr. heeft echter nog eenige andere bezwaren tegen het voorstel. — Een eerste bezwaar betreft de bepaling, dat voor ieder persoon boven het getal van vijf voor elk gezin de belasting met een twintigste verminderе, en voor ieder persoon daarbeneden met een twintigste vermeerderd zal worden. Wat zal het gevolg hiervan zijn? Spr. heeft zich voorgesteld 2 huisgezinnen, elk van 5 leden, geheel in dezelfde omstandigheid, betalende 2 à 300 gulden aan rijksbelasting. In het eene huisgezin heerscht vreugd, want er wordt een kind geboren; in het andere heerscht droefheid, want een der geliefde panden wordt door den dood weggenomen. De gemeente neemt deel in beide die gebeurtenissen; zij deelt in die vreugde en geeft er het bewijs van, want zij geeft ontheffing van belasting. — Zij deelt ook in die droefheid, doch op eene geheel andere wijze, want zij verhoogt den aanslag. Dit heeft iets hatelijks in. De bepaling heeft nog een ander gevolg. Men stelde zich voor een huisgezin, waarvan het hoofd *f* 600 en een ander huisgezin, waarvan het hoofd *f* 100 in de Rijks-belasting betaalt. Beider huisgezinnen vermeerderen, en nu erlangt de meer gegoede eene ontheffing van bijna *f* 10, de minder gegoede daarentegen slechts eene ontheffing van iets meer dan *f* 1.— Is zoodanig de uitkomst die men bedoeld heeft? Spr. gelooft het niet; hij meent veeleer, dat men vooral den mingegoede, die met een zwaar huisgezin belast is, heeft willen ontlasten, en echter zal, zooals de bepaling thans luidt, dezelfde omstandigheid voor den min gegoede eene mindere ontheffing ten gevolge hebben dan voor den meer gegoede. — Hij heeft ook een bezwaar met betrekking tot art. 4 der verordening; dat artikel is zijn oorsprong verschuldigd aan art. 245 der gemeentewet. — Bevat het niets meer dan het art. der gemeentewet zegt, dan is het overbodig het in de verordening op te nemen; bevat het daarentegen iets anders, of is het bestemd om eene explikatie van art. 245 te zijn, dan gelooft Spr., dat de raad niet bevoegd is, tot zoodanige explikatie der wet. — Daarenboven is de bepaling naar oordeel des Spr., in strijd met de wet. — Volgens de voorgestelde bepaling zal ieder, al verblijft hij slechts ééne maand in de stad, voor die maand belasting schuldig zijn; — de wet echter zegt, dat hij, die geene 3 maanden in de gemeente zijn verblijf houdt, niets verschuldigd is. Spr. meent ook zich te herinneren dat er ten aanzien van dat art. der gemeentewet eene regterlijke uitspraak bestaat, waarbij het in dien zin is verklaard, dat ingezetenen, ofschoon met ter woon binnen de gemeente bevestigd, in de belasting echter slechts kunnen worden aangeslagen voor zoovele maanden, als zij werkelijk binnen de gemeente hun *verblijf* gehouden hebben. — Volgens de voorgestelde bepaling evenwel, zal er slechts op het binnen de stad met ter woon gevestigd zijn, niet op het werkelijk verblijf behooren te worden gelet. — Spr. wil niet beoordeelen of de gemelde regterlijke beslissing juist is, maar hij acht het, daar er verschil van opvatting bestaat, en de raad het punt niet beslissen kan, raadzamer het artikel niet in de verordening op te nemen, en de zaak aan de beslissing des regters, des gevorderd, over te laten. — Spr. vraagt daarna of men door de uitdrukking *aanslag in 's rijks personele belasting*, bedoelt den aanslag in het algemeen en dus ook elders gedaan, dan wel alleen den aanslag binnen de gemeente. Er zijn ingezetenen, die des zomers naar buiten gaan en ook aldaar in de rijksbelasting worden aangeslagen. Zal ook deze aanslag in berekening worden gebragt? Heeft men echter slechts bedoeld den aanslag binnen deze gemeente, dan gelooft Spr., dat zulks zal behooren te worden uitgedrukt. — Ten slotte vraagt hij, welke de reden is, dat men het dienstjaar doet aanvangen met 1 Januarij, en waarom men niet liever, vermits toch deze belasting gegrond is op den aanslag in de rijksbelasting, ook het dienstjaar volgt, dat voor de rijks personele belasting bestaat, dat is, aan te vangen met 1 Mei. — Hij vreest, dat daardoor vele moeijelijkheden in de toepassing zullen ontstaan, en wijst eenigen daarvan aan. — Waarschijnlijk heeft de kommissie overwegende redenen gehad, om het dienstjaar niet met 1 Mei, maar met 1 Januarij te doen aanvangen, en dan zou het den Spr. aangenaam zijn, die te vernemen; hij wenscht, dat daardoor zijn bezwaar ten dezen opzigte zullen kunnen worden weggenomen.

De heer *Voswinkel Dorselen* beantwoordt den heer *van Asch van Wijck*, en licht zijn denkbeeld met betrekking tot eene andere klassifikatie toe. De kommissie heeft bij het opmaken van hare tabel naar zijne beschouwing tot beginsel gehad, om door eene opklimming van het cijfer van vermenigvuldiging de lasten, naarmate van het meerder of minder verteringsvermogen der ingezetenen te verdeelen, men stelde zich daarbij voor, niet meer dan *f* 38000, of met de nonvaleurs *f* 50000 te heffen, en is, om daartoe te geraken, met een willekeurig cijfer van 20 begonnen, en geëindigd met 33. Nu meent spreker, daar dit ekwivalent toch het gevolg is der afschaffing van den gemaal akzijns, en *die* som met nonvaleurs op *f* 100,000 is aan te nemen, dat men, met het oog, om die som te dekken, tot eene berekening zou gekomen zijn, welke met betrekking tot de onderlinge verhouding der klassen eene andere uitkomst zou ten gevolge gehad hebben. Men ware er dan welligt toe gekomen, om met 15 als vermenigvuldigingscijfer aan te vangen. Deze stelling leidt dunkt hem tot eene andere berekening, als om in een grooter te kort dan *f* 50000 te voorzien, door slechts de percentsgewijze aanslag te *verdubbelen*.

De heer *Boer* heeft met belangstelling de bedenkingen aangehoord, door verschillende leden in het midden gebragt. Hij moet echter zeggen, dat het bezwaar uit de gemeentewet ontleend, als zoude dit voorstel ten eenemale tegen de bedoeling dier wet aandruischen, ook wel degelijk in de kommissie is overwogen. Dat zelfde artikel is ook het struikelblok geweest voor de kommissie, belast met de geheele herziening van het belastingstelsel, terwijl bij de eerste behandeling van het rapport dier kommissie dezelfde gronden als thans zijn aangevoerd. Die bedenkingen zijn dus niet nieuw, de kommissie heeft ze te gemoet gezien. Intusschen kan zij niet ontveinzen, dat zij daaraan niet dat gewigt hecht, maar meent, dat men zich daarbij te veel aan de woorden der wet stoort. De kommissie heeft voorgesteld, eene percentsgewijze heffing op het inkomen, zooveel mogelijk berekend naar elks verteering, in verband met het meer of minder getal leden van een gezin, zoodat haar voorstel zamengesteld is uit verschillende denkbeelden. Nu heeft de kommissie moeten zoeken naar eenen maatstaf van die verteering, en zij vindt het vrij natuurlijk, dat zij een bestaande daarvoor heeft gekozen. Men heeft eerst gesproken van de huurwaarde, maar de kommissie heeft het veel billijker geoordeeld, om den geheelen personelen aanslag tot maatstaf te nemen voor het meer of minder inkomen der inwoners, als die, volgens haar oordeel, beter elks verteering aangeeft. Maar om het cijfer dier verteering te bepalen, heeft zij verder den aanslag in de rijksbelasting moeten vermenigvuldigen en verwerken, met een cijfer dat men niet uit de lucht heeft gegrepen. Zij is daarbij echter niet blijven staan, maar zij heeft ook een anderen grondslag bijgebragt, die van het meer of minder getal personen. Zij heeft gemeend, dat de billijkheid vordert, dat een huisvader, die veel kinderen heeft, ook minder zal betalen. Hoezeer men echter dwalen kan, heeft Spreker van den heer *van Asch van Wijck* gehoord; maar op diens voorstellingen moet hij antwoorden, dat sterfgevallen en dergelijke rampen, die van hooger hand ons worden toegezonden, den wetgever toch wel niet geheel tot rigtsnoer kunnen strekken. Hij moet het ook onjuist noemen, dat men de voorgestelde belasting eene verhooging van het personeel noemt. De Komm. geeft eene geheel andere belasting aan, al berekent zij die gedeeltelijk, ten einde groote moeite voor te komen, naar bestaande grondslagen van het personeel. Bij alle leden der Komm. heeft ook het antecedent van Delft zwaar gewogen, namelijk, dat de hooge regering eene dergelijke belasting aldaar heeft goedgekeurd. De Komm. meende dus volgens dat antecedent veilig te kunnen voortgaan; te meer, daar er waarschijnlijk ook reeds andere plaatsen zijn, waar hetzelfde is geschied. Wanneer men echter de bewoordingen der gemeentewet zoo beperkend opneemt, als door eenige sprekers is gedaan, dan kan men tot geenerlei grondslagen komen, en dat zou eene ongerijmdheid zijn. Kan men nu aannemen, dat de wetgever eene dergelijke ongerijmdheid zou bedoeld hebben? Voor het overige zal het plan der Kommissie welligt moeijelijkheden ondervinden in de praktijk. Spreker is niet zoo hoog ingenomen met de denkbeelden der Kommissie en zou ze gaarne voor beteren geven, maar hij hecht veel aan een vroeger gezegde, namentlijk: dat het in dergelijke zaken gemakkelijk is aanmerkingen te maken, maar zeer moeijelijk, om iets beters te geven. Wat de Komm. voorgesteld heeft, heeft zij gemeend, dat het beste was, wat gevonden kon worden. Nog moet Spr. zeggen, dat men wel in aanmerking moet nemen het standpunt, waarop de komm. zich geplaatst heeft. Straks is gezegd, dat zij zich uitsluitend bepaald heeft, om het te kort te dekken, ofschoon men liever had gezien, dat zij een ekwivalent voor de afgeschafte belasting op het gemaal had gegeven. In dit laatste geval had de Komm. haar mandaat overschreden. De raad heeft bij de behandeling der begrooting besloten *f* 38000 door eene eigene belasting te vinden, en de Komm. had dus niets anders te doen, dan daartoe naar haar beste weten een plan te ontwerpen. Het blijft aan de Komm. voor de herziening van het belastingstelsel verder overgelaten, om voor de toekomst te zorgen en te bepalen, of zij daartoe het voorgestelde middel geschikt acht, of door iets beters zal weten te vervangen.

De heer *de Vos* heeft uit al het gesprokene meer ter bevestiging dan ter wederlegging van zijn beweren ontdekt. Uit al het gesprokene toch is bevestigd, dat men de personele belasting ten grondslag heeft genomen, en dan vraagt hij, of daartoe de rijksbelasting niet ten eenigen grondslag ligt? Men heeft den grondslag verwerkt; doch alleen daarin bestaande, dat men meer klassen heeft gemaakt, en wel bij opklimming. Hoe men die klassen echter vormt, men vervormt altijd de personele belasting. Met verwondering heeft Spr. echter vernomen, dat de laatste spreker het voorstel heeft gewaagd, omdat ook in eene andere gemeente een dergelijk is goed gekeurd. Deze raad zou dus het onderzoek moeten opgeven naar een wettigen grondslag alleen, omdat er eene gemeente genoemd kan worden, waar men dien wettigen grondslag heeft voorbij gezien. Dat er bij de strenge toepassing van de wet geen anderen grondslag te vinden was, in dit denkbeeld kan Spr. nog niet deelen. Wel heeft hij in eene vorige vergadering gezegd, dat niemand eene wet volgens artikel 245 kan daarstellen. Wat nu het onuitvoerbare betreft, de wetgever kan ook falen; maar dat neemt niet weg, dat het voorstel dan toch in strijd met de wet blijft, al zijn de overige leden niet in staat, een anderen grondslag te vinden. In dit laatste geval meent Spr., dat men er maar liever voor moest uitkomen en zich aan de hooge regering wenden, ten einde deze door het invoeren van eene nieuwe wet of door het herzien van de bestaande, het voorgestelde, of iets dergelijks, mogelijk zou maken.

De heer *Ackersdijck* brengt zijn dank aan de Komm. voor het ontworpen plan, vooral dewijl zij er in geslaagd is het eenvoudig en begrijpelijk te maken. Dat plan acht Spr. dan ook zeer aannemelijk, en de bezwaren er tegen in gebragt wegen bij hem niet zoo zwaar. Art. 243 der gemeentewet, meent men, onuitvoerlijk te zijn. Spr. kan zich met dat gevoelen niet vereenigen. Hij meent dat de verklaring, die het artikel uitvoerbaar maakt, als de ware mag aangenomen worden, dewijl het eene ongerijmdheid zijn zoude, te veronderstellen, dat de wetgever eene onuitvoerbare wet zoude hebben willen daarstellen. De raad is door de afschaffing van den akzijns op het gemaal in de noodzakelijkheid gebragt, zulk eene toepassing te zoeken, en hoewel dit niet zonder bezwaar is, verheugt zich de spreker, dat de Raad, tijdens hij afwezig was, tot die afschaffing besloten heeft. De belasting, zooals de kommissie die heeft voorgedragen, is naar het gevoelen van den spreker niet in strijd met art. 243, en dat gevoelen wordt bevestigd door de goedkeuring des Konings, aan dergelijke belasting in andere steden gegeven. De hoegrootheid van het gezin is een andere grondslag, dan die van de rijks personele belasting. Hij verlangt, zich niet in taalkundige onderzoekingen te verdiepen; grondslag en maatstaf zijn, zoo hij meent, voor deze belasting gelijk beteekenend. En dan komt hem de meerdere of mindere talrijkheid van het gezin een zeer redelijke grondslag voor. Men verlangt de burgers in de belasting te doen bijdragen, zooveel doenlijk, naar hun inkomen. Tot dat inkomen besluit men uit zekere bekende verteringen. De wet op de personele belasting heeft daarvoor aangenomen de meer of min kostbare woning, huisraad, bediening, enz. Nu wordt voor onze stad voorgesteld uit die verteringen niet alleen tot het inkomen te besluiten; maar tevens acht te slaan op het getal der leden van de familie. Een talrijk gezin wordt dikwijls genoopt ruimer woning en meer bediening te hebben, zonder dat het inkomen daardoor gedoogt andere verteringen in evenredigheid rijkelijk te genieten. Wanneer één persoon of een zeer klein gezin zich eene zeer ruime woning, veel bediening, enz. verschaft, kan men aannemen, dat ook de andere verteringen onbekrompen zullen

zijn, en dat bij gevolg het inkomen aanzienlijker is. Die gevolgtrekking komt Spr. gegrond voor. En daar het steeds eene gissing blijven moet, zou men niet tot hatelijke ondernemingen wil overgaan, vindt hij de belasting zoo als die door de kommissie wordt voorgesteld, zeer aannemelijk. Spr. vraagt, wie van de leden weet betere grondslagen voor te stellen? hij althans niet. Het komt hem dus voor, dat het plan der kommissie het eenige aannemelijke is in de gegevene omstandigheden, en hij zoude het wenschelijk achten, dat de Raad hieromtrent een besluit nam. Dit zoude niet wegnemen, dat alle andere bezwaren nader overwogen werden; want die kunnen alleen tot amendementen aanleiding geven. Daaronder zijn er, die ook bij hem zijn opgekomen; met name de opmerking omtrent de stal- en logementhouders. Uit het grooter getal paarden van de eerste en van kamers van de tweede, kan men wel besluiten tot den grooteren omvang van hun bedrijf; doch de belasting, die zij deswege aan het rijk opbrengen, wordt hun vergoed door anderen, die van die paarden en kamers gebruik maken. Als maatstaf voor hunne eigene vertering, voor plaatselijke belasting, kan men ze niet wel aannemen, en de vergoeding door de verbruiken is niet verzekerd, dewijl dezelfde belasting in de naburige gemeenten niet kan geheven worden. Het bezwaar omtrent het dienstjaar dient nader onderzocht te worden. Voor de stedelijke finantien, is het veel beter, het jaar met 1 Januarij te doen aanvangen; indien evenwel zeer groote moeijelijkheden hier tegenoverstaan, zoude men het, evenals voor het rijk, met Mei kunnen aanvangen. Indien de grondslagen worden aangenomen, zoude hij het wenschelijk achten, dat de kommissie de ondergeschikte bedenkingen nog eens wilde onderzoeken. Zij zoude dan welligt zelve nog wijzigingen kunnen voordragen. Overigens mag men ook niet vergeten, dat de belasting slechts voor één jaar wordt vastgesteld. Indien het stelsel blijft, zal men de verordeningen volgens de ondervinding kunnen verbeteren. Misschien wordt binnen kort de rijksbelasting gewijzigd en het is natuurlijk, dat in dat geval de plaatselijke belasting eveneens veranderingen zouden moeten ondergaan.

De heer *Verloren* wijst op het eigenaardige, dat eene afgeschafte belasting op de vertering door eene andere belasting op de vertering zal vervangen worden. Hij beschouwt dus ook het voorstel als een hoogst doelmatig ekwivalent. Hij acht echter minder juist de omschrijving der belasting, als gegrond op het inkomen der ingezetenen, daar dezelve niet is en volgens zijn oordeel ook niet zijn moet eene *belasting op de inkomsten*: maar op de *vertering*, blijkbaar uit ieders aangifte in de personeele belasting.

De heer *van den Heuvel* moet nog opmerken, dat de aanslagbilletten van de Rijks-belasting op het personeel niet in Mei worden rondgezonden, maar dit wel Augustus wordt, en als de stedelijke ambtenaren eerst dan de kohieren voor de stedelijke belasting moesten opmaken, dan zouden die eerst omstreeks Oktober gereed kunnen zijn. Hetwelk voor eene belasting, die vóór het einde van het jaar behoort betaald te zijn een vermeerderd bezwaar zoude zijn. Voor de belastingschuldigen is dit de reden waarom de komm. heeft voorgesteld, om de nieuwe belasting te vestigen op den aanslag in de rijksbelasting over 1855 en 1856. In 1848 heeft men ook dezen maatstaf genomen. — Wat de aan te brengen uitzonderingen betreft, zoo is de komm. daarvan aanvankelijk afgeschrikt door de vele moeijelijkheden daaraan verbonden.

De heer *Pabst* zegt, dat hij bij het vergevorderde uur van deze zitting het woord niet zou verzocht hebben, om over een ontwerp te spreken, slechts weinige oogenblikken te voren ter zijner kennis gekomen, indien het niet een veel besproken onderwerp betrof, en de Voorzitter niet deze beraadslaging verlangde te sluiten. Tegen de voorgestelde stedelijke belasting heeft Spr. een gewigtig bezwaar. — Volgens het ingediende plan, zal de aanslag van elk